

دوعا و پراڼه

له قورئان و فهرمووده کان

نووسن و ناماده کړدنې
دایکې عممار

دوعا و پاپراندهوه

له قورنان و شهره و ددهكان

نووسين و ئاماده كړنى

دايكي عه ممار

چاپي يه كه م

٢٠٢٠ زايڼى

١٤٤١ كؤچى

بسم الله الرحمن الرحيم

| گه‌وره‌یی دوعا‌کردن

(وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (غافر: ۶۰))

واته: ئه‌ی خه‌لکینه په‌روه‌ردگارتان فهرموویه‌تی: ئیوه هاناو هاوار بو‌من به‌ینن؛ ئه‌وه من دوعاو نزانان گیرا ده‌که‌م، به‌راستی ئه‌وانه‌ی خو‌یان به‌گه‌وره داده‌نین ولووت به‌رزی ده‌که‌ن له‌ئاستی په‌رستنی مندا، له‌ئایینه‌ده‌دا به‌سه‌رشو‌ری و خه‌جاله‌تی یه‌وه ده‌خرینه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه.

(وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ) (البقرة: ۱۸۶) واته: ئه‌ی محمد ﷺ ئه‌گه‌ر به‌نده‌کانی من پرسیری منیان لیت کرد ئه‌وه من لیتانه‌وه نزیکم به‌ زانست و زانیاری و بیستن و بینین و تواناو ده‌سه‌لات و ویست و ئیراده، به‌لام زاتی پیروزی خوی گه‌وره له‌سه‌ر عه‌رشه‌هر که‌سیک له‌ من بپاریته‌وه ئه‌وا وه‌لامی ئه‌ده‌مه‌وه یان ئه‌وه‌تا بو‌ی جیه‌جی ئه‌که‌م، یان به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه به‌لاو موسیبه‌تی له‌سه‌ر لائه‌ده‌م، یان له‌ قیامه‌تدا پاداشتی ئه‌ده‌مه‌وه به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌وانیش با له‌ من بپارینه‌وه، یان وه‌لامی بانگه‌وازی من بده‌نه‌وه، وه‌ با ئیمانم پێ بێنن به‌لکو خوی گه‌وره بیانخاته‌ سه‌ر رێگای راست و هیدایه‌تیان بدات.

بۆ وه لām دانهوهی دوعا هه نديک مه رج هه يه که ده بێت جي به جي بکريت ئه مانه ن:-

- ١- (ئى خلاص) بوون بۆ خوا .
- ٢- به سوپاس و ستايش کردى خوا و پاشان صلاواتدان له سه ر پيغه مبه ر ﷺ ده ست پي بکات .
- ٣- يه کلابوونه وه له داواکردن و دنيابوون به وه لامدانه وه ی.
- ٤- داکوکی کردن له پارانه وه و داواکردن و په له نه کردن .
- ٥- ئاماده بوونی دل و بيه وه وش له کاتي پارانه وه دا .
- ٦- پارانه وه و دوعاکردن له کاتي خوشگوزرانی و ته نگانه دا .
- ٧- داوا له که س نه کات جگه له خوا نه بێت به ته نها .
- ٨- داننان به تاوان و داواي ليخوشبوون ليی ، وه داننان به ناز و نيعمه ته کانی خوا و شوکر و سوپاس کردنی له سه ری .
- ٩- مه لکه چي ده برين و خوشکاندنه وه و ئاره زووکردنی خير و ته رسان له خراپه هاتنه پي .
- ١٠- پارانه وه سي جار سي جار .
- ١١- پرووکردن له قيبه له .
- ١٢- به رزکردنه وه ی ده سه ته کان له کاتي پارانه وه دا .
- ١٣- ده ستنويز گرتن له پيش پارانه وه و دوعا کردن ئه گه ر کرا .
- ١٤- زياده رپه ووی نه کات له پارانه وه دا .
- ١٥- دوعاکار له خو به وه ده ست پي بکات ئه گه ر بۆ جگه له خو ی دوعای کرد .
- ١٦- تکا کردن له خوا به خاتري ناوه چاکه کان و سيفاته به رزه کانی ، يان به خاتري کرده وه يه کی چاک که که سی دوعاکار خو ی ئه نجامی دا بێت .

۱۷- پارانتهوه که ی تاوان و بچراندنی په یوه ندی خزمایه تی تیدا نه بیټ .

۱۸- دوورکه وتنه وه له هه موو تاوانه کان .

۱۹- له کاتی دوعا کړدن به م دوعایه بیارپته وه : (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ).

ئەو کات و حالەت و شوئەنەى کەوا دوعایان تیدا گیرادەبیت:-

- ١- شەوی قەدر .
- ٢- سێبەکی کۆتایی شەو .
- ٣- لەکۆتایی نوێژە فەرزەکان.
- ٤- لەنیوان بانگ و قامەت .
- ٥- لەکاتی بانگدان بۆنوێژە فەرزەکان.
- ٦- لەکاتی باران بارین.
- ٧- کاتیکی تاییەت لەپۆژی جومعهدا ،وہ پاسترین وتەیش تێدائەوہیەکەوا دوا سەعاتە لەسەعاتەکانی پۆژی جومعه ،وہلەوانەشە کاتی وتارو نوێژی جومعهبیت.
- ٨- لەکاتی سوجدەبردندا.دوعایەى کەلەفەرمودە هاتووہ لەبارەيەوہ .
- ٩- ئەگەر بەلەش پاکى و دەست نوێژەوہ بخەویت و ئەنجا بەخەبەر بیتەوہ لەشەودا بپاریتەوہ دوعابکات.
- ١٠- دوعاو پارانەوہى خەلکی لەپاش وەفات کردنى مردوو.
- ١١- دوعاو پارانەوہ لەپاش ستایش کردنى خواو صلاواتدان لەسەر پێغەمبەر - ﷺ - لەتەحیاتی کۆتایی نوێژدا .
- ١٢- لەکاتی پارانەوہ لەخوا بەناوی ھەرەگەرەیی کەوا ئەگەر پێی بپاریتەوہ لێی وەلامتەداتەوہ ،وہئەگەر پێی داوابکەیت لەخوا ئەوابیت دەبەشیت .
- ١٣- پارانەوہو دوعاکردنى موسلمان بۆبراى موسلمانى بەپەنھانى و بێئەوہى خۆى ئاگای لیبیت.
- ١٤- پارانەوہو دوعاکردنى پۆژی عەرپەفەلەپۆژی عەرپەفەدا .
- ١٥- پارانەوہو دوعاکردن لەمانگی رەمەزان
- ١٦- دوعاکردن لەکاتی کۆبوونەوہى موسلمان لەکۆرەکانى زیکردا.

۱۷- پارانتهوهو دوعای سته م لیکراو له وکەسە ی که سته می لیکردوو

۱۸- پارانتهوهو دوعای باوک بۆمنداڵەکانی و له منداڵەکانی .

۱۹- پارانتهوهو دوعای موسافیر.

۲۰- پارانتهوهو دوعای پۆژوووان تاکوبه ربانگ ده کاتهوه.

۲۱- پارانتهوهو دوعای پۆژوووان له کاتی به ربانگکردنیدا.

۲۲- پارانتهو دوعای ناچار و لیقه و ماو .

۲۳- پارانتهوهو دوعای کاربه دهستی دادوهر .

۲۴- پارانتهوهی دواى دهست نویژ ته گهر بپاریتتهوه بهودوعایه ی که له فهرموده دا هاتوو له باره یه وه.

۲۵- دوعاکردن له نیو که عبه دا له کاتی تهواف کردندا .

۲۶- دوعاکردن له سه ر کتوی سه فا.

۲۷- دوعاکردن له سه رکتوی مه پوه.

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَأَنْبِيَّ بَعْدَهُ

دوعا و پارانئوه له قورئان و فهرمووده كاندا

١- ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة: ١٢٧)

ئهی پهروهردگارمان لیمانی قبول بکه بهراستی تو بیسه و زانایت .

٢- ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (البقرة: ٢٠١)

ئهی پهروهردگارمان له دنیادا چاکه مان بدهری و له دواړوژیش چاکه مان بدهری و بشمانپاریزه له سزای ناگر .

٣- ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (البقرة: ٢٨٥)

داوای لیخو شبوونت لی ده که ین ئهی پهروهردگارمان وه ههر بو لای تویه گه رانه وه .

٤- ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ٢٨٦)

ئهی پهروهردگارمان ته گهر له بیرمانچو یان هه له مان کرد ئهوا لیمان مه گره ، پهروهردگارمان نارپه حتی مه ده به سه رماندا وه کو چو دابوت به سه ر ئهوانه ی پیش ئیمه دا ، پهروهردگارمان شتیک مه ده به سه رماندا که له تواناماندا نه بیت ، وه لیمان ببوره

و لیمانیښ خوښه و ره حمان پي بکه تو پښت و په نامانی بویه سه رمان بڅه به سهر
گه لی بیباوه راندا .

۵- ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ۸)

ئهی په روه ردگارمان دلّه کاځمان لامه ده له ریځای راست دواي ئه وهی که ریځمايیت کر دین
بوی ، وه له لایه ن خو ته وه په حمه تمان پی ببه خشه به راستی تو به خشنده یت .

۶- ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (آل عمران: ۱۶)

ئهی په روه ردگارمان ئیمه باوه رمان هیځا جا له بهر ئه وه له تاوانه کاځمان خوښه و
به زه یت پیماندا بیته وه تو باشتړینی به به زه یه کانیت .

۷- ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران: ۳۸)

په روه ردگارا نه وهی چاک و پاکم پی ببه خشه، به راستی تو بیسه ری دوعا و نزایت .

۸- ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل عمران: ۵۳)

ئهی په روه ردگارمان ئیمه باوه رمان هیځا به وهی که داتبه زاندووه و شوینی پیڅه مبه ریش
که وتین بویه له گه ل شایه تومان هیځه راندا هان نووسه .

۹- ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران: ۱۴۷).

ئەي پەروەردگارمان له تاوانه كانمان و پوچوتمان له كاروبارماندا خوشبه و پيكانيشمان جيگير بكه و سهريشمان بخه به سهر گهلي بياوه پاندا.

۱۰- ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا ۚ رَبَّنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ ﴿رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ (آل عمران: ۱۹۴)

پەروەردگارا تو ئەم هەموو دروست کراوانەت بێ هودە و بێ ئامانج دروست نەکردوو، پاکیی و بێگەردیی شایستەیی تۆیە، دە تۆش بمانپاریزە لە سزای ئاگری دۆزەخ ﴿﴾ ئەي پەروەردگارمان هەركەس تو بێخەیتە ئاگری دۆزەخەوه ئەوه بێگومان ریسوات کردوو، وه هیچ پشتیوانیک نی یه بو ستهمکاران ﴿﴾ ئەي پەروەردگارمان بەراستی ئیمە گویمان له بانگخوازیک بوو بانگی ئەکرد بو بپروا هیئان (دهی وت) بپروا بینن به پەروەردگارتان دەست به جێ بپرومان هیئا ئەي پەروەردگارمان دەي له گوناھه كانمان خوش به و بسپرووه لیئمان خراپه كانمان و بمان مرینه له گەل چاکاندا ﴿﴾ ئەي پەروەردگارمان پیمان به خشه (له پاش مردن) ئەوهی به لیئت پیداین له سهر زوبانی پیغه مبه ره کانت و ریسوامان مه که له پوژی دوایی دا (ههستانهوه) بێگومان تو به لین ناشکییت.

۱۱- ﴿رَبَّنَا ءَامِنًا فَاتُكُنَّا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ (المائدة: ۸۳)

ئەي پەروەردگارمان ئەوا ئيمه باوەرمان هینا دەتۆش لەگەڵ شایەت دەران ناومان بنوسه.

۱۲- ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الأعراف: ۲۳ - الأعراف)

ئەي پەروەردگارمان ئيمه سته‌مان کرد له خۆمان جا ئەگەر تۆ لی‌مان خوشنه‌بیت و پە‌حمان پێ نه‌که‌یت ئەوا بە‌دلنیا‌یی ده‌بین به‌ به‌شیک له‌ خه‌سارۆمه‌ندان .

۱۳- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الأعراف: ۴۷)

پە‌روە‌دگارا مه‌مانگێ‌ره له‌گە‌ڵ ده‌سته‌ی سته‌مکاراندا.

۱۴- ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة: ۱۲۹)

هه‌یچ پە‌رستراویک نی‌یه‌ به‌جگه‌ له‌ ئە‌و ته‌نها پشت به‌و ده‌به‌ستم ئە‌ویش پە‌روە‌ردگاری عە‌رشی گە‌وره‌یه‌.

۱۵- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (يونس: ۸۶)

ئە‌ي پە‌روە‌ردگارمان نه‌مانکه‌يته جي‌ی تاقی‌کردنه‌وه‌ بۆ گە‌لی سته‌مکاران ﴿﴾ وه‌ پ‌‌زگارمان بکه‌ به‌ به‌زه‌یی خۆت له‌ده‌ست کۆمه‌لی بێ‌ بر‌وایان.

۱۶- ﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (هود-۴۷)

ئەي پەرۋەردگارم، بەراستی من پەنا دەگرم بۆ تۆ کە داواي شتێک بکەم زانیاریم پێی نەبێت، خۆ ئەگەر لێم خۆش نەبیت و بەزەبیت پێدا نەیهتەو ئەو دەچمە ریزی خەسارەتمەندانەو.

۱۷- ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمِنًا وَأَجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ (إبراهيم: ۳۵)

پەرۋەردگار، بآلئ هیمنی و ئاسایش بکێشه بەسەر ئەم شارو ولاتەداو خۆم و نەوکانیشم بپاریزه لەوێ کە بتهکان بپەرەستین.

۱۸- ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (۴۰ - إبراهيم) .

ئەي پەرۋەردگارم خۆم و نەوکانم بگێرە لەو کەسانەي کە نوێژ دەکەن بە رێکی ، ئەي پەرۋەردگارمان دوعا و پارانهوهم گیرابکە .

۱۹- ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (۴۱ - إبراهيم)

ئەي پەرۋەردگارمان خۆشبه لە تاوانەکانی خۆم و باوک و دایکم و باوپرداران لە پوژی لێپرسینهویدا .

۲۰- ﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۱۰).

ئەي پەرورددگارمان له لایەن خۆتەوه ڕەحمەتمان پێ ببەخشە و هۆشمەندیمان بۆ
بەرەخسێنە له کاروبارماندا .

۲۱- ﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي يَفْقَهُوا
قَوْلِي (طه: ۲۵)

پەرورددگارا سینه و دڵ و دەروونم ئاسوودە و گوشار بەکە ئیش و کارو هەول و
کۆششم بۆ ئاسان بەکە ئگری زمانم بەکەرەوه و زمانم گۆیا و پاراو بەکە بۆ ئەوهی
له قسه کانم تێ بگەن.

۲۲- ﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه: ۱۱۴)

پەرورددگارا، بەردهوام زانست و زانیاری زۆرترو زیاترم پێ ببەخشە.

۲۳- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۷).

خوایه هیچ پەرستراویک نیه شایستهی پەرستن بێت تەنها تۆ نەبیت پاکێ بۆ تۆ خوایه
له هەموو کەمی و نوقوسانیەك بەراستی من یه کێکم له سته مکاران بۆیه لێم خۆشبه .

۲۴- ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۹)

ئەي پەرورددگارم بەتەنها مەمەیلەرەوه (منداڵیکم پێ ببەخشە) وه تۆ چاکترین
میراتگرانی.

۲۵- ﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿المؤمنون: ۹۸﴾

ئەى پەرۋەردگارم پەنا دەگرم بە تۆ لە خەتەرە (و پالئەر) ووەسوەسەى

شەیتانەکان ﴿﴾ ۋە پەنات پى دەگرم لەوەى (شەیتانەکان) ئامادەبن لام سەرم لى بشیوین.

۲۶- ﴿رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ﴾ ﴿المؤمنون: ۱۰۹﴾

ئەى پەرۋەردگارم ئیমে باوەرمان هیئە دەى لیان خوش بەو پەرحمان پى بکە چونکە تۆ چاکترینى میهرەبانانى.

۲۷- ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ﴾ ﴿المؤمنون: ۱۱۸﴾

ئەى پەرۋەردگارم لیم خوش بەو پەرحم پى بکە ۋە تۆ (خوایه) چاکترینى میهرەبانانى.

۲۸- ﴿رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ ﴿الفرقان: ۶۵﴾

ئەى پەرۋەردگارم سزای دۆزەخمان لى دوور بخەرەو بەراستی سزاکی سەخت و ناپەرەتە .

۲۹- ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ ﴿الفرقان: ۷۴﴾ .

ئەى پەرۋەردگارم پیمان بەخشە لە خیزانەکانمان و ۋەچەکانمان ئەوہى کە چاوەکانمان پى ئۆقرە بگریت و بمانکەرە پيشەوا بۆ خوپاریزەران لە تاوان .

۳۰- رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٢﴾ وَلَا تَجْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٣﴾ (الشعراء: ۸۷)

ئەي پەروەردگارم دانایم پی بەخشە مەبرە ریزی پیاوچاكانەوه ﴿١﴾ وه بم گێری لەوه گرانی بهههشتی پر نازو نيعمهت ﴿٢﴾ وه شهرمه زار و ريسوام مه كه له پوژيكداه (خهلكی) زیندوو ده کرينه وه.

۳۱- رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١﴾ (النمل: ۱۹)

ئەي پەروەردگارم وام رابينه كه سوپاسی ئەو چاكه و نيعمهته كانه بكم كه رشتووته به سهر من و دايك و باوكمدا وه (پام بينه) كه كارو كرده وهی چاكه بكم كه تو پێی رازی بیت وه به بهزهیی خۆت بمخه ره ریزی بهنده چاكه كانه.

۳۲- {قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي} (القصص: ۱۶)

وتی ئەي پەروەردگارم بهراستی من ستهمم له خۆم كرد دهی لیم خوشبه.

۳۳- رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١﴾ (القصص: ۲۱)

ئەي پەروەردگارم پرزگارم بكه لهم كۆمه له ستهمكاره.

۳۴- {عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ} (القصص: ۲۲)

پەروەردگارم رینموونیم بکات بو ریگای راست وحهق.

۳۵- ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (القصص: ۲۴)

پهروهردگارا به پراستی تو خپرو بیړی زوړت به سهردا پړاندووم، به لام هیشتا هه ژارم و ئاتاجی به خششی زیاترم.

۳۶- ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ (العنکبوت: ۳۰)

ئهی پهروهردگار سهرم بخه ی به سهر ئهم قهومه ئاشووبگپړه دا.

۳۷- ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصفات: ۱۰۰)

ئهی پهروهردگارم منالیکې چاکم پی به خشه.

۳۸- ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأحقاف: ۱۵)

ئهی پهروهردگار رام بیڼه تا شوکرانه بژیری ئهو به هره و چاکه ت بکه م که رشتوته به سهر من و دایک و باوکم دا وه (رام بیڼه) کرده وهی چاک بکه م که تو پی ی پازی بی نه وه کانیشم چاک و صالح بکه بیگومان بو لای تو که پراومه ته وه وه به پراستی من له موسولمانی گهردن که چم.

۳۹- ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۰ - الحشر).

ئەى پەروەردگارمان خۆشبه له ئيمه و ئەو برايانەشمان كه پيشمان كهوتوون به ئيمان وه رق و كينه نهخهيته ناو دلمانەوه بهرامبەر به ئەوانەى كه باوەريان هيناهه ، ئەى پەروەردگارمان بهراستى تۆ به بهزهى و به رهحميت .

٤٠- ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (الممتحنة: ٤).

ئەى پەروەردگارمان تەنها پشتمان به تۆ بهستوو وه هەر بۆ لای تۆ گهراوینهتەوه سەرئەنجامیش هەر بۆ لای تۆیه.

٤١- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (٥) - الممتحنة) .

ئەى پەروەردگار ليمان خۆشبه هەر تۆ زۆر بالادەست و بهعیزهت و کاربهجى و دانایى .

٤٢- ﴿رَبَّنَا أَهْمَ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (٨:التحریم)

ئەى پەروەردگارمان رووناكى باوەرمان بۆ كامڵ كه و ليمان خۆشبه بهراستى تۆ توانات به سەر هه موو شتيكدا ههيه .

٤٣- ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (نوح: ٢٨)

پەروەردگاره خۆم و دايك و باوكم و ئەوانه خۆش به به كه دینه مالم به ئيمان و باوەرپهوه، ههروهها له ئيماندارانى پياوو ئيماندارانى ئافرهتیش خۆش بهه.

۴۴- ﴿اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ البخاری.

پهروهردگارمان له دونیادا چاکه مان بدهرئ و له دواړوژیش چاکه مان بدهرئ و بشمانپاریزه له سزای ناگر .

۴۵- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرْدِ ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ﴾ مسلم.

خوایه من په نات پیده گرم له فیتنه ی ناگر و سزای دوزخ ، وه په نات پیده گرم له فیتنه ی گوړ و سزای گوړ ، وه له خراپه ی تاقیکردنه وه ی دهو له مهندی ، وه له خراپه ی تاقیکردنه وه ی هه ژاری و نه داری ، خوایه من په نات پیده گرم له فیتنه و تاقیکردنه وه ی ده ججالی چاو سراوه ، خوایه دلم بشو به ثاوی به فر و تهرزه ، وه دلم پاک بکه ره وه له تاوانه کان ههروه کو چوڼ جلیکی سپیت پاک کردیته وه له له که و په له ، وه نیوان من و تاوانه کانم دوور بخه ره وه ههروه کو چوڼ نیوان روژه لات و روژناوات دوور خستوه ته وه ، خوایه من په نات پیده گرم له ته مبه لی و تاوانباری و قهرزاری .

۴۶- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ﴾ البخاری ، مسلم.

خودایه من په نات پیده گرم له بی توانایی و ، ته مبه لی، وترسنوکی ، وپیری ، و په زیلی ، و وه په نات پیده گرم له فیتنه ی گوړ و سزای گوړ ، و فیتنه ی ژیان و مردن.

۴۷- اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوْءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ ﴿البخارى ، مسلم.

خوایه په نات پئی ئه گرم له وهی به لاو نارېحه تی به سه رما زال بیت. وه به خه تیکی خراپم بیت وتوشی نارېحه تی بم. قه زاو قه ده ریکی وات بوم بریار دایت قورس بیت وه په نات پئی ئه گرم له وهی دوژمنه کانم پیم پئی بکه نن له وهی که له نارېحه تیام .

۴۸- اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِيْ دِيْنِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ اَمْرِي، وَاَصْلِحْ لِيْ دُنْيَايَ الَّتِي فِيْهَا مَعَاشِي، وَاَصْلِحْ لِيْ اٰخِرَتِي الَّتِي فِيْهَا مَعَادِي، وَاَجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِيْ فِيْ كُلِّ خَيْرٍ، وَاَجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِيْ مِنْ كُلِّ شَرٍّ ﴿مسلم.

خودایه دینداریه که م بو چاک بکه که پاراستنی گوزه رانی پیوه بهنده ، وه بواری دونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه، وه بواری دواړوژیشم بو چاک بکه که گه رانه وه می تیدایه، وه ژیانم بکه به مایه یی زیاد بوونی هه موو خیریک بوم، وه مردن بکه به مایه یی ئیسراحت بوم له هه موو خراپه یه ک.

۴۹- اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الْهُدٰى، وَالتَّقٰى، وَالعَفَا، وَالْغِنٰى ﴿مسلم.

خودایه من داوای هیدایه ت و خو پاراستن له تاوان و پاکیتی و ده و له مه ندیت لیده که م .

۵۰- اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ ، اَللّٰهُمَّ اَتِ نَفْسِيْ تَقْوَاهَا ، وَزَكِّهَا اَنْتَ خَيْرٌ مِّنْ زَكَاةٍ ، اَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا ﴿مسلم.

خوايه من په نات پيډه گرم له بې ده سه لاتې و ته مبه لې و تر سنو كې و په زيلې و پيرې و سزاي گور ، خوايه ويستي خو پاراستن له تاوان ببه خشه به ناخ و دهروونم ، وه پاك و خاوينې كه ره وه له ويستي تاوان و خراپه كردن چونكه تو باشتين كه سيت خاوينې كه يته وه ، خوايه تو سه رپه شتياړ و خاوه نې ناخ و دهروونمې ، خوايه من په نات پيډه گرم له زانستېك كه سوودی نه بېت ، وه له دليك كه له تو نه ترسيټ ، وه له دهروونيك كه تير نه بېت ، وه له پارانه وه يه كه كه وه لام نه دريټه وه .

۵۱- ﴿اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّادَاتِ﴾ مسلم .

خوايه هيدايه تم بهيت و كاره كانم له سهر ئاسان بكهيت وه خوايه رينمويم بكهيت و كاروبارم بو جيبه جي بكهيت

۵۲- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ ، وَتَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ﴾ مسلم .

خوايه من په نات پيډه گرم له نه مانې نيعمه ته كانت ، وه له گوراندي خوشگوزرانيت ، وه له كوتوپري توله سه ندنه وهت ، وه له هه موو تووړه ييكت .

۵۳- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ﴾ مسلم .

خودايه په نات پيډه گرم له خراپه ي ته وه ي كه نه جامم داوه ، وه له خراپه و زيانې ته وه شي كه نه جامم نه داوه .

۵۴- ﴿اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالِي، وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِيْمَتَا أُعْطِيتَنِي(۳)﴾ [وَأَطِلْ حَيَاتِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَحْسِنْ عَمَلِي،] وَاغْفِرْ لِي ﴿البخاری.

خودایه سامانم زیادبکه ، مندالم زیادبکه ، وه پیت و فهړ پرژینه ئه وهی
پیتداوم (۳) وه ته مه نم زیادبکه له سهر فه رمان به رداربوونی خۆت ، و کرده وه کانم چاک
بکه ، وه لیم خوشبه.

۵۵- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ البخاری، مسلم.

هیچ په روه ردگار یکی به حق نییه ته نها الله نه بئ ئه و زاته ی که گه وره و هیوره ، هیچ
خودایه کی به حق نییه الله نه بئ ئه و زاته ی خاوه نی عهرشی گه وره یه ، هیچ
په رستراویکی به حق نییه الله نه بئ خاوه نی ئاسمانه کان و زه وی خاوه نی عهرشی به رز
و پیروژ.

۵۶- ﴿اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ أبو داود.

خودایه داوای په حمه تی خۆت لیده که م ، نه مده یته ده ستی خۆم بۆ چاو تروکانیکیش ،
وه هه موو کارو بارو حالمم بۆ چاک بکه چوونکه هیچ په رستیویکی دیکه ی به حق
نییه ئیلا تو نه بی.

۵۷- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الترمذي.

(ئەي خوا) بەراستی هیچ پەرستراویک نی یە جگە لە تۆ پاکى و بێگەردى بۆ تۆیە بێگومان من لە ستەمکاران بووم.

۵۸- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدُلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي﴾ أحمد.

واتە: خودایە من بەندەى تۆم و کۆرى بەندەى تۆم و کۆرى کۆیلەى تۆم، چارەنووسم بە دەستى تۆیە و بریارى بە سەرمدا تێپەرپووە و بریارەکانى بە سەرمدا دادپەروەرانەى، داوات لێدەکەم بە هەموو ئەو ناوانەى، کە خۆت پێ ناو ناوە، یان ناردووتەتە خوارەو لە پەرتوو کەتدا، یان یەکیکت فێرکردوو لە بەندەکانى، یان لە زانستە نەینەکانى خۆتدا هەلتەگرتووە (کەس نایزانیت، جگە لە خۆت نەبیت)، کە قورئان بکەیتە بەهارى دڵم و پوناکی سینگم و پەوینەرەوێ دڵ تەنگیم و لابەرى خەم و پەژارەم.

۵۹- ﴿اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ﴾ مسلم.

ئەي ئەو خوايەى دڵەکان دەگۆریت دڵم بگۆرە بۆ عیبادهتى خۆت.

۶۰- ﴿يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ﴾ الترمذي.

ئەي خوايە دڵم سابت بکە لەسەر دینەکەت .

۶۱- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ الترمذي.

خوایه داوی سهلامهتیت لی ئە کهم له دونیاو قیامهت.

۶۲- ﴿اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ أحمد.

خوایه عاقیبهتمان چاک بکه له هه موو کارهکانی دنیا وهمان پاریزه له خراپی دنیا وه
مان پاریزه له سزای دواړوژ.

۶۳- ﴿رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي
وَيَسِّرِ الْهَدَى إِلَيَّ، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَارًا، لَكَ رَهَابًا،
لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوْاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي،
وَتَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي﴾ أبو داود.

خوایه یارمهتیم بده و یارمهتی که سیش مهده له سهرم ، وه سهرم بخه و که سیش سهر
مهخه به سهرمدا ، پلانم بو دارپژه و پلانیس دامهپژه له سهرم ، وه رینماییم بکه و
رینمایي کردنیشم بو ئاس بکه ، وه سهرم بخه به سهر تهو که سهی که دهست درپژه
ده کاته سهرم ، خوایه وام لیبکه شوکرانه بژیژی تو بم ، زیگری تو بکه م ، له تو بترسم ،
گوپرایه لی تو بکه م ، بو لای تو بکه پیمه وه ، پهروه ردگارم تهوبه م لی قبول که ، وه
تاوانه کانم بشوره وه ، وه وه لامی دوعا کانم بدهره وه ، وه به لگه کانم جیگیر بکه ، وه
رینمایي دلم بکه ، وه زمانم راست که ره وه ، وه پوخله واتی نیو دلم ده ریینه.

۶۴- ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ - ﷺ -، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ - ﷺ -، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ﴾ الترمذي.

خوايه داواي خيرى ئه وهت لى ده كه ين كه پيغه مبه ره كه ت محمد ﷺ دواي ليكردووي و په نات په ده گرین له شه ږي ئه وهى پيغه مبه ره كه ت محمد ﷺ په ناي پي گرتووي لييداواي يارمه تى هه ر له توده كريت گه ياندينش هه ر له سه ر تويه و هيچ هه ول و هيږيك نيه ته نها ئه و هه ول و هيږه نه بيت كه خدا ده يبه خشيټ.

٦٥- اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِيْ ، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِيْ ، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِيْ ، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِيْ ، وَمِنْ شَرِّ مَنِيِّيْ ﴿١﴾ اُبو داود.

خوايه من په نات پيډه گرم له خراپه ي بيستم ، وه له خراپه ي بينيم ، وه له خراپه ي زمانم ، وه له خراپه ي دلم ، وه له خراپه ي ناوى شه هوه تم .

٦٦- اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ ، وَمِنْ سَيِّئِ الْاَسْقَامِ ﴿٢﴾ اُبو داود.

خوايه من په نات پيډه گرم له گولى و شيټى و گه ږي ، وه له خراپه ي دهر د و نه خوشيه كان .

٦٧- اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ مُّنْكَرَاتِ الْاَخْلَاقِ ، وَالْاَعْمَالِ ، وَالْاَهْوَاءِ ﴿٣﴾ الترمذي.

خوايه ي گيان په نات پيډه گرم له ږه وشت وكرده وه و ئاره زوه ي خراپه كان.

٦٨- اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيْمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّيْ ﴿٤﴾ الترمذي.

خوايه تو ليخوشبووي و ليخوشبوونت خوشده ويټ ليم خوشبه .

٦٩- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي ، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةَ قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ﴾ أخرج أحمد.

خوايه من داواي ئه نجامداني چا كه كانت لى ده كه م ، وه داواي وازهينان له خراپه كانت لى ده كه م ، وه داواي خوشه ويستى هه ژارانت لى ده كه م ، وه داوات لى ده كه م ليمخوش بيت و به زهيت پيمدا بيته وه ، وه ئه گهر ويستت خه لكانيك تووشى تاقى كرده وه بكهيت ئه وا بمريئه به بى تووشبوونم به فيتته ، وه داواي خوشه ويستنى خوتت لى ده كه م وه خوشه ويستنى ئه و كه سانهى كه تويان خوش ده وىت ، وه خوشه ويستنى كرده وه يه ك كه نزيك كه ره وه بيت بو لاي خوشويستنى تو .

٧٠- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا﴾ ابن ماجه.

خوايه من داواي خيرت لى ده كه م هه ره موويى هى ئيستايى و داهاتوويى ئه وهى كه ده يزانم و ئه وه شى كه نايزانم ، وه په نات پى ده گرم له خراپه هه ره موويى هى ئيستايى و داهاتوويى ئه وهى كه ده يزانم و ئه وه شى كه نايزانم ، خوايه من داواي ئه و خيرت لى ده كه م كه بهنده و پيغه مبه ره كه ت داواي لى كردوويت ، وه په نات پى ده گرم له و خراپه يهى كه بهنده و پيغه مبه ره كه ت په ناى پى لى گرتوووه ، خوايه من داواي به هه شت لى ده كه م و ئه وه شى كه نزيك كه ره وه يه لى له هه ره گوفتار و كرداريك ، وه په نات پى ده گرم له ئاگر و ئه وه شى كه نزيك كه ره وه يه لى له هه ره گوفتار و كرداريك ، وه داواشت لى ده كه م هه ره برياريك كه بريارت له سه ره داوه بوم به خير بيگيريت .

۷۱- ﴿اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، واحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، واحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، ولا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا ولا حاسِدًا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ﴾ الحاكم.

خوايه ېپاريژه به هوۍ ئيسلامه وه له کاتيکدا که به پيوهم ، وه ېپاريژه به هوۍ ئيسلامه وه له کاتيکدا که دانیشوووم ، وه ېپاريژه به هوۍ ئيسلامه وه له کاتيکدا که راکشاوم ، وه به گرفت و غمی من دوژمن و چاوله سه ربووانم خوشحالا مه که ، خوايه من داوای هه موو خيريمت ليده که م که خه زينه که ی له دهستی تو دايه ، وه په نات پي ده گرم له هه موو خراپه يه ک که خه زينه که ی له دهستی تو دايه .

۷۲- ﴿اللَّهُمَّ اِفْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا ، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا ، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا ، وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا ، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا ، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا ، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا ، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا ، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا﴾ الترمذي.

خوايه نه وه نده ترسان له خوتمان پي به خشه که بيته به ربه ست له نيوان ئيمه و سه ريچي کردندا ، وه نه وه نده ش له گوپرايه لي کردنت که ېمانگه يه نيته به هه شته که ت، وه نه وه نده ش له دلنيایي که ناهه موارييه کاني دونيامان له سهر سووک بکاته وه ، خوشگوزراغان بکه به بيستمنان و بينيمان و توانامان نه وه نده ی که ده مان ژييت ، وه نه وانه ش بکه به ميرات گري ئيمه ، وه تو له ليه سندنه وه مان بخه ره سهر نه وانه ی که سته ممان لي ده که ن ، وه سه رمان بخه به سهر نه وانه ی دژايه تيمان ده که ن ، وه ناهه موارييه کاغان نه خه يته نيو ثاينه که مانه وه ، وه دونيا مه که ره گه وره ترين مه به ستمان و ثامانجي زانستمان ، وه که سيک زالا مه که به سه رماندا که به زه يي پيماندا نه يه ته وه .

۷۳- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ﴾ الترمذي.

خودايه من په نات پیده گرم له ترسنوکی ، و وه په نات پیده گرم له ره زیلی، و په نات پیده گرم له وهی که ته واو پیربیم وه په نات پیده گرم له فیتنه ی دونیاو سزای ناو گوړ.

۷۴- ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جَدِّي وَهَزْلِي وَخَطِيئِي وَعَمْدِي وَكُلَّ ذَلِكْ عِنْدِي ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البخاری.

خوایه لیم خوښه له تاوانه کانم و نه زانینم و پوچوونم له کاره کانمدا و له وهش که تو زانا تری پی له من ، خوایه لیم خوښه له وهی که به هه له و له وهش که به نه نقه ست و له وهش که به گالته و له وهش که به راستی کردوومن وه هه موو نه وانه شم هه یه ، خوایه لیم خوښه له وهی که پیشم خستوو و له وهش که دوام خستوو و له وهش که شاردوومه ته وه و له وهش که ناشکرام کردوو ، خوایه تو پیشخه ر و توش دواخه ریت ، وه تو توانات به سهر هه موو شتیکدا هه یه .

۷۵- ﴿اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ﴾ البخاري.

ته ی په روه ردگار خوم راده ستی تو کردوه، وه ئیمانم به تو هیناوه وه ته نها پشتم به تو به ستوه وه که رانه وه شم بو لای تویه وه به پشتیوانی تو ده چم به گز دوژمنا و په نا ده گرم به عیزه تی تو هیچ خوایه ک شایه نی په رستن نیه به حق ئیلا تو نه بیت ، وه گومرام بکات تو زیندووی ومردنت به سه رنایه ت جن و ئینسان ده مرن.

٧٦- ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ﴾ الحاكم.

خوایه ئیمه داوای په‌حمه‌ت لیده‌که‌ین ، وه‌گه‌وره‌یی ولیخوشبونت پاریزراومان که‌یت له هه‌موو گوناھیک ده‌وله‌مه‌ندمان که به هه‌موو چاکه‌یه‌ک ، سه‌رمان بخه به‌به‌هه‌شته‌که‌ت ، وه پرزگارمان بکه له ئاگری دۆزه‌خ.

٧٧- ﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ عِنْدَ كِبَرِ سِنِّي، وَانْقِطَاعِ عُمْرِي﴾ الحاكم.

خوایه پرزت له سه‌رمان فراوان که له کاتی پیربونم وه‌له کووتایی ته‌مه‌ها.

٧٨- ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي﴾ أحمد.

خوایه له گوناھه‌کاھان خو‌شبه ، وه فراوانی بکه ئه‌وه‌ی له مالمانایه ، وه‌به‌ره‌که‌ت بخه‌ره ئه‌وه‌ی پیمده‌ده‌یت.

٧٩- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ﴾ أخرج الطبراني.

خوایه من داوای چاکه و به‌زه‌یی پیداهاته‌وه‌ت لی‌ده‌که‌م ، چونکه به‌راستی ئه‌وانه به ده‌ستی که‌سه‌وه نیه ته‌نها تو نه‌بی‌ت .

٨٠- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَالتَّرَدِّي، وَالْهَدْمِ، وَالْغَمِّ، وَالْغَرَقِ، وَالْحَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدَيْغًا﴾ أخرج النسائي.

خودایه من په‌نات پیده‌گرم له داروخانی شتیک به‌سهرمدا، وه په‌نات پیده‌گرم له که‌وته خواره‌وه ، وه په‌نات پیده‌گرم له خنکان و سوتان و پیری، په‌نات پیده‌گرم له‌وه‌ی شه‌یتان تیکه‌لم بیت و تیکمبدات له‌کاتی مردندا وه په‌نات پیده‌گرم له‌وه‌ی که بهرم له‌کاتیکدا که پشتم هه‌لکردبیت له‌تیکو‌شان له‌پیناو تودا، وه په‌نات پیده‌گرم له‌وه‌ی که بهرم به پیوه‌دراوی.

۸۱- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ بئْسَ الصَّجِيعُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بئْسَتِ الْبِطَانَةُ﴾ أبو داود.

خوايه من په‌نات پیده‌گرم له برسیتی چونکه به‌راستی برسیتی خراپترین هاوړپي سهر جیگایه ، وه په‌نات پیده‌گرم له خیانه‌ت و ناپاکی چونکه به‌راستی خیانه‌ت و ناپاکی خراپترین ده‌وره‌ده‌ستن .

۸۲- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالْغَفْلَةِ، وَالْعَيْلَةِ، وَالذَّلَّةِ، وَالْمُسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنِّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبَكَمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ﴾ الحاکم.

خوايه من په‌نات پیده‌گرم له بې‌ده‌سه‌لاتی و ته‌مبه‌لی و ترسنوکی و په‌زیلی و پیری و دل‌په‌قی و بې‌ناگایي و هه‌ژاری و بې‌شویني، وه په‌نات پیده‌گرم له فه‌قیری، و کفر وه له‌سنوربه‌زاندنه‌کان، و ناکوکی، و دورووی، و به‌د په‌وشتی، وه له‌کاریک که خه‌لکی بیینن و وه په‌نات پیده‌گرم له گه‌ړی و لالی و شیتی و گه‌ړی، وه له خراپترینی ده‌رد و نه‌خوشیه‌کان.

۸۳- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ﴾ النسائي و أبوداود.

خوايه من په‌نات پیده‌گرم له هه‌ژاری، وه په‌نات پیده‌گرم له که‌میټی و سه‌رشوړی، وه په‌نات پیده‌گرم له‌وه‌ی سته‌م بکه‌م و له‌وه‌ش سته‌م لى بکړیت.

۸۴- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ؛ فَإِنْ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلْ﴾ الحاکم.
خوایه من په نات پي ده گرم له هاوسی خراپ له مالی مانه وه ، چونکه هاوسی سه فەر نامینت له گه لت .

۸۵- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعِ﴾ الترمذي.

خوایه من په نات پي ده گرم له دلیک که ملکه چ نه بیت وه له دوعایه ک که نه بیسترت وه له نه فسیک که تیر نه بیت وه له زانستیک که سوودی نه بیت وه په نات پي ده گرم له م چواره.

۸۶- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ﴾ أخرج طبراني.
خوایه من په نات پي ده گرم له رۆژیکي خراپ وه له شهویکی خراپ وه له کاتیکي خراپ وه له هاوریکی خراپ وه له هاوسیکی خراپ له مالی مانه وه .

۸۷- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ﴾ (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) الترمذي.
خوایه گیان من داوی به هه شت لیده که م وه په ناتیش پي ده گرم له ناگر. سی جار

۸۸- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا﴾ أخرجه ابن ماجه.
خودایه من داوی زانستی به سوود و رۆزی پاک و هلال و کرده وهی وه رگراوت لیده که م.

۸۹- ﴿اللَّهُمَّ بَعْلَمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ

لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ ﴿النسائي﴾.

خوایه به زانست به نه زانراوه کان ، و بهو توانایه ی هه یتت به سه ر دروستکراواندا ،
به‌زیینه تا ئه وکاته ی ده زانی ژیان خیری تیدایه بۆم ، به‌مرینه ئه وکاته ی که ده زانی مردن
خیره بۆم ، خودایه داوای ترسان له خۆت لیده کهم له په نهانی و ئاشکراییدا ، په روه ردگارا
داوای وتی هه قهت لیده کهم له کاتی توورپه یی و کاتی رازی بوغدا ، داوای ژیریت
لیده کهم له کاتی هه ژاری و ده و له مه ندی ، داوای نیعمه تیک ده کهم که ته واو نه بی ،
خودایه داوای پۆشنایی چاوانم ده کهم که لیم جودا نه بیته وه ، داوای رازی بوون ده کهم
دوای پروودانی هه ر پروداویک لیم ، خودایه داوای ژیانیکی خۆشت لیده کهم دوای مردنم
، خودایه داوای چیرژی بینینی پوخسارت لیده کهم ، خودایه داوای ئاره زووی که یشتن
به خۆت لیده کهم ، به بی زیانیک که زیانبارم بکات ، وه به بی تاقیکردنه وه یه ک که
گومرام بکات ، خودایه به همان رازینه وه به رازینه ره وه ی باوه ر ، خودایه همانکه به
هیدایه ت دراویکی هیدایه تده ر.

۹۰- اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ ﴿النسائي﴾.

خودایه خاوینم بکه وه له تاوان و هه له کانم ، خودایه پاکم بکه وه هه روه ک چۆن جلیکی
سپی له چلک خاوین ده بیته وه ، خودایه خاوینم بکه وه به به فر و باران و ئاوی سارد.

۹۱- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ ﴿ابن ماجه﴾.

خودایه من داوای زانستی به سوود لیده مه م وه په نات پیده گرم له زانستیک که سود
نه بیته .

۹۲- اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا ، وَأَصْلَحْ ذَاتَ بَيْنِنَا ، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ لَنَا وَمَا بَطَنَ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُلُوبِنَا وَأَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا ، وَتُبْ عَلَيْنَا ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمَتِكَ ، مُتَّحِينَ بِهَا قَابِلِينَ لَهَا ، وَأَتَمِّمَهَا عَلَيْنَا ﴿أخرجه حاكم﴾.

خوایه ئاشنایی بخه ره نیوان دله کانه وه و نیوانمانیش چاک بکه ، وه رینماییمان بکه بۆ
رینگاکانی ئاشتی و سه لامه تی و ئیسلامه تی ، وه رزگارمان بکه له تاریکاییه کانه وه بۆ

پووناکي ، وه به دوورمان گره له خراپه کان ته وهی که ناشکرایه و ته وهشی که شاراوه یه ، وه به ره که ت به ره نیو بیستنمان و بیننمان و دله کامان و خیزانه کامان و نه وه کامانه وه ، وه ته وه به مان لی وه رگره به راستی تو ژور ته وه به وه رگری و به به زه بیت ، وه به مانکه ره به شیک له که سه شوکرانه بژیړه کانی نیعمه ته کانت ، ستایشته بکه یی له سه ری و قبولی بکه یی و ته واو و کاملیشی بکه به سه رماندا .

۹۳- ﴿اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ﴾ الحاکم.
خوایه یارمه تیم بده له سه ر زیکرکردن و شوکرکردن و چاکیتی په رستنت.

۹۴- ﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّتْ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَرَحْمَتِكَ، وَفَضْلِكَ، وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعِيَلَةِ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ رُسْلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ كُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ [آمِينَ]﴾
أحمد بلفظه.

خوایه هه موو سوپاس و ستایشیک بو تویه، خوایه گیان هیچ که س نیه شتیکم لی بگریته وه که تو بو مت فراهه م کردبی، وه هیچ که سیش نیه شتیکم بو فراهه م بکات و به دی بیئی که تو گرتبیته وه لیم، وه هیچ که س ناتوانی که سی هیدایه ت بدات که گومرا بوبی، وه هیچ که سیش ناتوانی که س گومرا بکات که تو هیدایه ت دابی، هیچ به خشینیکیش نیه که تو ریگریت لی کردبی، وه هیچ ریگریه کیش نیه که تو به خشیت بی، وه هیچ نزیکه ره وه یه کیش نیه که تو دورت کردبیته وه وه هیچ دورکه ره وه ش نیه که تو نزیکت کردبیته وه، خوایه گیان له به ره که ت و په حمه ت و فزل و پرقت برژینه به سه رماندا، خوایه گیان من داوای به خشینیکت لی ده که م که نه گوړیت و له ناو نه چیت ، هه روه ها داوای به خشینت لیده که م له پوژانی هه ژاریدا، وه نه من و نه مان له پوژانی ترسدا ، خوایه گیان من ژه نام گرتوه به تو له هه موو شه ریگ که توشمان بییت

و هه موو شه پړکیش که پړگړیت کردبئی که توشمان ببی، خوايه گيان ئيمانان لا
خۆشه ويست بکه و پازاوهی بکه له دلماندا، وه کوفر و تاوان و مه عسيه تمان لا ناشرين
بکه، وه له ژير و عاقله کايمان بکه، وه به موسلمانيتي پمانرينه، وه به موسلمانيتيش
زيندومان بکه ره وه، وه له گه ل چاکه کاران هه ژمارمان بکه، خوايه گيان دژايه تي
بيباوه ران بکه و له گه ليان بجه نگه ئه وانهی که پيغه مبه رانت به درو ده خه نه وه، وه
له پړگای تو خه لکی دوردده خه نه وه، وه سزای خوتيان بو دابه زيننه، وه ئه و کافرانه ش که
خاوه ن کتيبي ئاسمانين له جوله که و گاواره کان (آمين).

۹۵- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ النسائي بلفظه.

ئه ی خوايه داوات لی ده که م به وه ی که توی تاک و ته نها وه جی نیازی بی نیازی وه
که ست لی نه بووه وه له که سیش نه بویته وه هیچ هاوشیوه ت نیه له دروسکراوه کانت له
تاوانه کانم خوش بیت به راستی توی لیخوشبووی له به نده کانت وه خاوه ن په حمه تی.

۹۶- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ [وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ] الْمَنَّانُ [يَا
بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ النَّارِ]﴾ أبو داود.

ئه ی خوايه داوات لی ده که م به وه ی توی خاوه سوپاس وستایشکی ته واو هیچ
په رستراویک نیه به حه ق جگه له تو [ته نهایت و شریکت نیه] توی منه تکار به سه ر
به نده کانت ئه ی به دیه پنه ری ئاسمانه کان و زه وی ئه ی په روه ردگاری خاوه ن گه وره ی
وریز ئه ی زیندوو و هه ل سوپنه ری کاری به نده کانت من داوا ی به هه شت لی ده که م و
په نات پی ده گرم له ناگر.

۹۷- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ،
وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ أبو داود.

ئه ی خوايه داوات لی ده که م به وه ی که شاهیدی ده ده م توی خودا و و شاهیدی ده ده م
که هی په رستراویک نیه به حه ق جگه له تو تاک و ته نها ی وه جی نیازی بی نیازی وه
که ست لی نه بووه وه له که سیش نه بویته وه هیچ هاوشیوه ت نیه له دروسکراوه کانت .

۹۸- ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ﴾ أبو داود.
 ئەى پەروەردگارا لایم خۆش بە وه تەوبەم قبول کە ، بەراستی تۆی تەوبەى بەندە کانت
 وەرده گری و لیان خۆش دەبی.

۹۹- ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ [السَّبْعِ] وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ،
 فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ
 بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ
 فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ
 الْفَقْرِ﴾ أخرجه مسلم.

پەروەردگارا ئەى خودای هەر حەوت ئاسمانەکان و خودای زەمین ، ئەى خاوەنى عەرش
 و تەختى مەزن ، پەروەردگارى ئیمە و پەروەردگارى هەموو شتەکانى دیکە ، ئەى
 دەرھینەرى پڕوەک و دانەویڵەکان لە تۆوەکانیان ، دابەزینەرى تەورات و ئینجیل و
 فۇرقان ، پەنات پیدەگرم لە زیان و خراپەى هەموو ئەوانەى ئیوچاویان بە دەستى تۆیە و
 ملکە چن بۆت ، ئەى خودایە تۆ یەکەمیت و پێشت هیچ شتیک نەبوو ، وه
 دواھەمینیت و لەدوای تۆ هیچ شتیک بوونی نییە ، وه تۆ دیار و ئاشکرایت و هیچ
 شتیک لەسەر ووی تۆوە نییە ، هەرتۆ بە نەینیه کان شارەزایت هیچ شتیک لە تۆ ناچیت ،
 قەرزەکانمان بدەوه و دەولەمەندمان بکە لە فەقیریه وه

۱۰۰- ﴿اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحِبُّ
 فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيْمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحِبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيْمَا
 تُحِبُّ﴾ أخرجه الترمذي.

خودایە خۆشویستنى خۆتم پێ بەخشە ، وه خۆشویستنى ئەو کەسەشم پێ بەخشە کە
 کە خۆشویستنى لای تۆ سودی هەبێت بۆم ، خودایە ئەوێ کە بەخشیوتە بەمن لەوێ
 کە خۆشم دەوێت بیکەیه هیز و توانا لەوێدا کە تۆ پێتخۆشە ، خودایە .

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، [فِي الْعَالَمِينَ] إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ))
والحمد لله رب العالمين، كما يليق بجلاله، وعظيم سلطانه، اللهم صل وسلم على نبينا محمد، وعلى آله، وأصحابه، وأتباعه بإحسان إلى يوم الدين.

له کۆتایدا:– سوپاس بۆ خودای گه‌وره که کاری بۆ ئاسانکردم و توانم ئەم کتیبەش به‌کۆتا بگه‌یه‌نم و ته‌واوی بکه‌م سوپاسی بۆ پابه‌نم بۆ ئەو خوشک و برا به‌پێژ و ئازیزانه‌ی که یارمه‌تیان داوم بۆ وه‌رگێڕانی دوعاکان بۆ زمانی کوردی له‌خوای گه‌وره ده‌پارێمه‌وه پاداشتیان به‌ به‌هه‌شتی به‌رین باته‌وه وه‌ له‌ دوعای خێر بۆ به‌شمان مه‌که‌ن ، وه‌ له‌ خودای گه‌وره ده‌پارێمه‌وه که ئەم کاره‌ بچوکه‌م به‌ نیازێکی پاک لێ قبولبکات ، وه‌ له‌هه‌ر هه‌له‌ و که‌م و کورتیه‌ک که پێش چاوتان که‌وتوه‌ چاوپۆشیم لێبکه‌ن چونکه‌ ته‌نها په‌روه‌ردگارمان کامله‌ بۆ که‌م و کورتیه‌.

خوشکی بچوکتان: دایکی عه‌مه‌مار

﴿سبحانك اللهم وبحمد واشهد أن لا إله إلا أنت استغفرک وأتوب إليك﴾